ni).

HLIÐ (pl. -AR), f. side; standa á aðra h. e-m, to stand on one side of one; á tvær hliðar e-m, on either side of one; á allar hliðar, on all sides.

HLIÐA (AÐ), v. to give way, recede (h. undan, h. fyrir e-m); refl., hliðast, to become open.

HLIÐ-FARMR, m. 'side-burthen', load (farmr Grana); -LAUSS, a. without a gate or opening (veggir -lausir); -MÆLTR, pp. said in oblique speech.

HLIÐ-SKJÁLF, f. the seat of Odin.

HLIÐ-SKJÁR, m. side window; -VEGGR, m. side wall.

HLIÐ-VÖRÐR, m. porter.

HLÍÐ (pl. -IR), f. mountain side, slope (fagrar hlíðir grasi vaxnar).

HLÍF (pl. -AR), f. cover, shelter, protection, esp. shield.

HLÍFA (-ĐA, -T), v. (1) to shelter, protect, with dat. (h. sér með skildi, en vega með sverði); (2) to spare, deal gently with (mun ek ekki h. þér í gørðinni); refl., hlífast við e-n, to spare one (hann hlífðist þá við engan mann); h. við at gøra e-t, to refrain from doing a thing; h. við, to hold back (sumir hlífðust við mjök).

HLÍFAR-LAUSS, a. uncovered.

HLÍFÐ, f. protection, defence.

HLÍFÐAR-LAUSS, a. = hlífarlauss; -STAÐR, m. safe place; -VÁPN, n. weapon of defence.

HLÍFI-SKJÖLDR (HLÍF-SKJÖLDR), m. shield of defence (hafa e-n at -skildi).

HLÍT, f. sufficiency, satisfaction; til (nökkurrar) hlítar, tolerably, pretty well; at góðri h., very well indeed.

HLÍTA (-TTA, -TT), v. (1) to rely on, trust, with dat. (hlítir Ástríðr ekki öðrum konum at því at þjóna honum í lauginni); (2)

to rest satisfied with, be content with (var hann kvæntr, en hlítti þó eigi þeirri einni saman); eigi má því einu h., er bezt þykkir, one must put up with something short of the best; eigi mun minna við h., less than that will not do; eigi muntu því einu fyrir h., thou shalt not get off with that; (3) to submit to, abide by (h. sætt, h. órskurði, dómi, ráðum e-s).

HLJÓÐ, n. (1) silence, hearing; biðja (kveðja sér) hljóðs, to beg (ask for) a hearing (Njáll kvaddi sér hljóðs); fá h., to get a hearing; þegja þunnu hljóði, to keep a watchful silence; af hljóði, í hljóði, in all stillness, silently; (2) sound (Þorfinnr kom engu hljóði lúðrinn); koma á h. um e-t, to become aware of; drepr h. ór e-m, one is struck dumb; (3) musical sound, tune; (4) trumpet (h. Heimdallar = Gjallarhorn).

HLJÓÐA (AÐ), v. to sound (hverr stafr hljóðar með löngu hljóði eða skömmu).

HLJÓÐAÐR, a. sounding; sorgsamliga h., having a plaintive note.

HLJÓÐA-GREIN, f. distinction of sound, accentuation.

HLJÓÐAN, f. sound, tune.

HLJÓÐ-BJALLA, f. tinkling bell; -FALL, n. consonancy; -FEGRÐ, f. euphony; -FYLLANDI, m., -FYLLING, f. = stuðill; -FŒRI, n. musical instrument; -GÓÐR, a. welltuned; -LÁTR, a. reticent, taciturn; -LEIKR, m. silence, sadness; -LIGA, adv. in all stillness, silently; -LIGR, a. silent; -LYNDR, a. taciturn; -LÆTI, n. stillness; -MIKILL, a. shrill-sounding; -MÆLI, n. secrecy; færa e-t í -mæli, to hush up.

HLJÓÐNA (AÐ), v. to become silent; þar til hljóðnar um mál þessi, till the noise about it subsides.

HLJÓÐR (HLJÓÐ, HLJÓTT), a. silent, taciturn; tala hljótt, to speak in a low voice;